

מ"ת (עכו) 5992-01-25 - מדינת ישראל נ' באסל דראושה (עציר)

מ"ת (עכו) 5992-01-25 - מדינת ישראל נ' באסל דראושה שלום עכו

מ"ת (עכו) 5992-01-25

מדינת ישראל

נגד

משיב באמצעות עו"ד שלי גורביץ לוי ממשרד עו"ד מצגר

באסל דראושה (עציר)

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בעכו

[16.01.2025]

כבוד השופטת אסתר טפטה גרדי

מבקשת באמצעות עו"ד מערוף סעב

החלטה

1. כנגד המשיב הוגשה ביום 14.1.25 בקשה למעצר עד תום ההליכים. זאת, במקביל להגשת כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בפסילה וללא ביטוח.

2. כעולה מכתב האישום ביום 13.1.24 סמוך לשעה 16:03 נהג המשיב ברכב ברחוב מכה בעראבה כשהוא פסול לנהיגה בתיק 8917-04-23 מיום 27.6.24 למשך 9 חודשים בניכוי 3 חודשים בנוכחותו והפקיד רישונו ביום 1.9.24. אותה עת נהג ללא ביטוח.

יצוין כי כעולה מתיק החקירה ומדוחות השוטרים האירוע הוא מיום 13.1.25.

3. המבקשת טוענת לקיומן של ראיות לכאורה ומדגישה כי הפסילה הושתה על המשיב נוכח הרשעתו בגרימת מוות ברשלנות בתאונה בה נהרג אחיו. על אף זאת נטען שב המשיב ונהג כשהוא בפסילה כשברכב עמו נסעה אמו. עוד נטען כי המשיב נהג משנת 2016 ולחובתו 9 הרשעות בהן גרימת מוות ברשלנות. לשיטת המבקשת בכל אלה יש כדי ללמד על מסוכנותו הגבוהה של המשיב שלא ניתן להפיגה בחלופת מעצר. נטען כי נוכח המיחוס למשיב במקרה ועברו התעבורתי אין לתת בו האמון הדרוש לחלופת מעצר. בית המשפט הופנה בדיון למידע מודיעיני בתיק.

ההגנה אינה חולקת על קיומן של ראיות לכאורה אולם טוענת כי ניתן לאיין מסוכנות המשיב במעצר באיזוק אלקטרוני בפיקוח המפקחים שהוצעו שהם לשיטתה ראויים. צוין כי המשיב שרת בצבא, שכל את אחיו בתאונת הדרכים הטראגית ומשפחתו נורמטיבית.

4. לאחר ששמעתי את טיעוניהם של ב"כ הצדדים אני בדעה שיש להיענות לבקשה ולעצור את המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. מתיק החקירה עולה קיומן של ראיות לכאורה להוכחת עובדות כתב האישום. כן קיימת עילת מעצר נוכח מסוכנות המשיב. מסוכנות המשיב נובעת מחומרת העבירות ומהעובדה שביצע את העבירות לכאורה שלפני זמן לא רב לאחר שנפסל לנהיגה והפקיד רישונו נוכח עבירה של גרימת מוות ברשלנות בתאונה בה מצא את מותו אחיו.

כן מצאתי שאין בחלופה שהוצעה, מעצר באיזוק אלקטרוני בפיקוח המפקחים שהוצעו, כדי לאיין במקרה זה את מסוכנות המשיב לשלום הציבור.

ראיות לכאורה

5. אין מחלוקת בנוגע לקיומן של ראיות לכאורה למיחוס למשיב. חומר החקירה הוגש לעיוני וכעולה ממנו קיימות ראיות לכאורה להוכחת המיחוס למשיב. אפנה בעניין זה למסמכים שלהלן:

- דוחות הפעולה של השוטרים סביתי כיתאם, נארט אבזאח, אלדר גובני, זיו מזרחי, שלמה זכריה, ואמיר נבואני שהבחינו במשיב נוהג ברכב ועמו אמו.

- טופס שימוע בדבר איסור מנהלי על שימוש ברכב.

- אישור הפקדת רישיון נהיגה ותע"צ משרד התחבורה מהם עולה כי המשיב הפקיד רישיונו ביום 1.9.24.

- הודעות המשיב ואמו. עיון בהודעת המשיב מעלה כי נהג באירוע עם אמו לבית העלמין בו קבור אחיו נוכח בקשת אמו.

- גזר הדין בגמ"ר 8917-04-23 מיום 27.6.24, בו נדון המשיב בעבירות של גרימת מוות ברשלנות, נהיגה ללא רישיון תקף לסוג הרכב וללא ביטוח, לפסילה בת 9 שנים בניכוי 3 חודשי פסילה מנהלית, מאסר מותנה של חצי שנה למשך 3 שנים ופסילה מותנית לתקופה דומה. עיון בגזר הדין מעלה כי באירוע הרכיב המשיב על האופנוע את אחיו, בשאר דראושה ז"ל, סטה מנתיבו לנתיב הנגדי תוך חציית קו הפרדה רצוף ללא סיבה סבירה ופגע בחזית רכב פרטי שנסע מולו. כתוצאה מהתאונה נהרג האח, המשיב פונה במצב אנוש לבית החולים ולאחר מכן הועבר לשיקום, והנהג המעורב נפגע אף הוא בתאונה. בית המשפט מצא למקם את רשלנות המשיב ברף הגבוה. נוכח הנסיבות המיוחדות של המקרה, תוצאות התאונה, לרבות מיהות המנוח והפציעות הקשות שנגרמו למשיב קיבל בית המשפט את הסכמת הצדדים להמנע ממאסר.

עילת מעצר - מסוכנות

6. ההגנה לא חלקה על קיומה של עילת מעצר.

מסוכנותו של המשיב בנהיגה נלמדת מחומרת העבירות שמיוחסות לו, מהצטברותן וכן מעברו התעבורתי.

בית המשפט עמד לא אחת על הסיכון הטמון בנהיגה בפסילה (ראו רע"פ 665/11 אבו עמאר נ' מדינת ישראל).

בעניינינו, כעולה מתיק החקירה המשיב נהג לכאורה בפסילה ביום 13.1.25 כשאך כארבעה חודשים קודם לכן ביום 1.9.24 הפקיד רישיונו נוכח הפסילה שהושתה עליו בגין עבירה של גרם מוות ברשלנות שכתוצאה ממנה נהרג אחיו.

נוכח התאונה הקטלנית רבצו על המשיב בעת האירוע עונשי מאסר מותנה ופסילה מותנית.

מדוח הפעולה של השוטר גובני עלה כי בעת שהמשיב היה אזוק בידיו ניסה המשיב ללכת בכח לכיוון אמו ולשחרר

אחיזת השוטר באזיקים, השוטר הדף אותו לתוך הרכב ומיד לאחר מכן נפסק שימוש בכח והמשיב התנצל על

התנהגותו הלא ראויה.

המשיב נוהג משנת 2016 ולחובתו 9 הרשעות בהן גרם מוות ברשלנות. לחובתו הרשעות נוספות. הרשעה משנת 2023 בעבירת מהירות חמורה המאוחרת לתאונה הקטלנית, מתן רשות לאחר להשתמש ברכב ללא ביטוח והיתר לנהיגה למי שאין לו רישיון נהיגה לסוג הרכב משנת 2019, העדר לוחית זיהוי משנת 2017 ורכב לא תקין ללא מתן הודעת אי שימוש משנת 2017.

נהיגה בפסילה היא מעבירות התעבורה החמורות ומקימה עילת מעצר בגין מסוכנות. נכונים הדברים ביתר שאת כשעסקינן במשיב שנהג לכאורה בפסילה שהושתה עליו נוכח גרימת מוות ברשלנות בתאונה בה מצא את מותו אחיו. זאת ועוד, האירוע התרחש כארבעה וחצי חודשים בלבד לאחר שהמשיב הפקיד רישיונו נוכח פסילה זו. המשיב הוכיח בהתנהגותו שבענישה שהושתה עליו לא היה בה די להניאו מלשוב ולנהוג כשהוא לכאורה בפסילה. התנהגותו מעידה על זלזול בצווי בית המשפט ועל מי שמורא הדין לא חל עליו. המסוכנות שנשקפת ממנו בנסיבות אלה גבוהה במיוחד.

חלופת מעצר

7. על פי סעיף 21 (ב) ((1 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 [להלן: "חוק המעצרים"]) על בית המשפט לבחון בשלב זה האם ניתן להשיג את מטרת המעצר באמצעות חלופה שפגיעתה בחירות המשיב הנה פחותה.

לרוב אין מורים על מעצר עד תום ההליכים בגין עבירות תעבורה אלא במקרים חריגים בלבד (בש"פ 2227/08 גריפאת נ מדינת ישראל (14.3.2008)).

עם זאת, כשהתנהגותו של נאשם מלמדת שאין ליתן בו אמון ושיסכן את שלום הציבור יש להורות על מעצרו עד תום ההליכים נגדו (ראו בש"פ 9573/09 עבדאללה סלימאן נ' מדינת ישראל, בש"פ 8495/08 טבאש נ' מדינת ישראל (26.10.2008), בש"פ 6373/09 אבו גאנם נ' מדינת ישראל (19.8.2009)).

8. לשיטת ההגנה, ניתן לאיין את מסוכנות המשיב בחלופת מעצר באיזוק אלקטרוני בפיקוח. לצורך כך העידה את המפקחים גב' ספא עאסלה, אשת המשיב, ומר טארק דראושה, אביו של המשיב. אשתו של המשיב מסרה כי השניים נשואים 7 חודשים, ציינה כי ידעה שהוא פסול לתקופה ארוכה אולם לא ידעה שנהג מאחר שאותה שעה ישנה. עוד ציינה כי היא מוכנה לשמש כמפקחת וכערבה על המשיב ולדווח למשטרה במקרה של הפרה. לדבריה המשיב מקשיב לה ומכבדה.

אביו של המשיב ציין כי בנו ביצע את העבירה ברכבו. לדבריו ידע שבנו פסול והניח את מפתחות הרכב בבית במקום מוסתר והוא לא יודע איך בנו נטלם. לדבריו, בנו מתגורר סמוך אליו מרחק של כחמישה מטרים ויקשיב לו. כן ציין כי הוא עובד כמכונאי בחיפה בין השעות 7:30-16:00, זו הפעם הראשונה שהשאיר את רכבו בבית ושבנו לקח את רכבו. כן ציין כי הוא מסכים לשמש כערב לבנו.

9. לשיטת המבקשת החלופה המוצעת אינה ראויה. המפקחים שהוצעו אינם בעלי מרות על המשיב ואין ביכולתם למנוע ממנו לשוב ולבצע את העבירות.

10. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ובחנתי את המפקחים שהוצעו, לא מצאתי שניתן לתן אמון במשיב ובמפקחים המוצעים וכי בחלופה המוצעת יש כדי לאיין המסוכנות שנשקפת מהמשיב.

11. המשיב ביצע לכאורה עבירה חמורה של נהיגה בפסילה. הפסילה מקורה בתאונה קטלנית בה יוחסה למשיב עבירה של גרם מוות ברשלנות לצד עבירות חמורות נוספות, כשבתאונה מצא את מותו אחיו. בית המשפט קבע כי רף הרשלנות של המשיב בתאונה הקטלנית גבוה. עם זאת, נוכח הנסיבות המיוחדות של המקרה, תוצאות התאונה, לרבות מיהות המנוח והפציעות הקשות שנגרמו למשיב קיבל בית המשפט את הסכמת הצדדים להימנע ממאסר. גזר הדין בתיק האמור ניתן ביום 27.6.24 והמשיב הפקיד רישונו ביום 1.9.24.

בכל אלה לא היה די כדי להניא המשיב ולנהוג לכאורה כארבעה וחצי חודשים בלבד לאחר מכן בפסילה ובעת שרובצים עליו מאסר מותנה ופסילה מותנית נוכח גזר הדין החמור.

בהינתן האמור, כשהמשיב הרהיב עוז ונהג לכאורה בפסילה במקרה שלפני, אני סבורה שאין לתת במשיב אף את האמון שדרוש לצורך מעצרו באיזוק אלקטרוני.

מעצר באיזוק אלקטרוני דורש אמון של בית המשפט במשיב ובמפקחים. במעצר באיזוק אלקטרוני בשונה מבית מעצר הסוהרים הם בני משפחה וחברים ועל כן מידת האמון שעל בית המשפט לתת במשיב ובמפקחים גבוהה. לעניין האמון שעומד בבסיס המעצר באיזוק אלקטרוני, אפנה לבש"פ 9854/06 יוסי עאטיאס נ' מדינת ישראל (13.12.2006):

"בבסיסו, שחרור בערובה הוא מעין חוזה אמון בין המשוחרר לבין בית המשפט. המשוחרר מתחייב לכך שיעמוד בתנאים ובית המשפט, בהנחה שהוא נותן בו אמון- מורה על שחררו. כל האמצעים הנוספים, יהיו אלו מפקחים בשר ודם או איזוק אלקטרוני, אינם אלא חישוקים שנועדו להבטיח את קיומו של החוזה, אולם אינם יכולים להוות את בסיסו. מקום שבסיס זה אינו קיים, גם איזוק אלקטרוני לא יהווה מענה."

על חשיבות הפיקוח האנושי לצד האיזוק האלקטרוני והצורך במפקחים שניתן לתת בהם אמון עמד בית המשפט בבש"פ 5364/17 מדינת ישראל נ' סיסאי איינאו (17.08.2017):

"אמנם, גם הפיקוח האנושי אין בכוחו כדי למנוע באופן מוחלט מהנאשם להפר את תנאי המעצר, אך ודאי שיש ביכולתו להפעיל מרותו על הנאשם ולשכנעו שלא להפר את תנאי המעצר, (דבר הנבחן בבדיקת התאמתו לשמש כמפקח), והוא אף יכול להזעיק את גורמי אכיפת החוק במידת הצורך."

במקרה שלפני, המשיב מעיד בהתנהגותו שאין לו מורא מהדין ומהחלטות בית המשפט ומי יערוב לכך שלא יפר תנאי חלופת מעצר.

אשר למפקחים, התרשמתי שהם אינם מהווים עבורו דמות סמכותית ואין בכוחם להציב לו גבולות ולהבטיח שלא ישוב לסורו.

אשתו של המשיב ידעה שהמשיב פסול לתקופה ארוכה ושרובץ עליו מאסר מותנה ועל אף כל זאת לא הצליחה למנוע ממנו לנהוג לכאורה בפסילה וטענה כי ישנה בעת שיצא לנהוג.

אביו של המשיב ציין שהמשיב נהג ברכב השייך לו על אף שהסתיר את מפתחות הרכב תוך שציין כי לא ידוע לו איך המשיב השיג המפתחות. קרי, האב אף הוא לא הצליח למנוע מהמשיב לנהוג לכאורה במקרה זה ברכבו.

בהעדר אפשרות להפחית את הסיכון הנשקף מהמשיב בכל דרך אחרת פרט למעצרו אני קובעת שאין למשיב חלופת מעצר.

נוכח האמור אני מורה שהמשיב ייעצר מאחורי סורג ובריה וזאת עד לתום ההליכים נגדו.

ניתנה היום, ט"ז טבת תשפ"ה, 16 ינואר 2025, במעמד הצדדים.